

تغییرات مدیریتی در تراکتور

الیاسی فعلاً همه‌کاره شد

خداحافظی غیرمنتظره آقای مدیر عامل

◀ مظفری زاده چرا برگشت؟... چرا رفت؟

◀ درویش نمی‌تواند مدیرعامل تراکتور شود

سهرابیان در گفت‌وگو با ایران ورزشی:

حتی قایقرانان پناهنده هم مشکلی برای بازگشت ندارند

بازگشت این قهرمانان آرزوی قلبی ما بود

ورزشگاه اختصاصی پرسپولیس

روّیای دور از دسترس؟

فعلاً همه چیز در حد حرف!

نقشه جذاب برای ورزشگاه شهدای گمنام

آخرین خبر از وضعیت مرد هلندی

احتمال قطع همکاری استقلال با سیدورف

ضرورت شفاف سازی درباره مشاور مدیرعامل

ساپینتو هیچ تضمینی به جلالی نداد

تلاش کن، جایگاهت را پس بگیری

خبری از جدایی نیمکت‌نشینان نیست

یک گزینه نام‌آشنا برای پست هافبک دفاعی

الوحده، قربانی را به

پرسپولیس می‌دهد؟

اوسمار، معامله‌گری را به هر قیمتی می‌خواهد

17:30
ایران - ازبکستان

امیدها به دنبال بلیت سعود

به وقت انتقام

◀ روانخواه در اندیشه طلسم شکنی مقابل ازبکستان

◀ حیدروف: ایران حریف سرسختی برای ما خواهد بود

سرمقاله

علی جوادی

سردبیر

فکری به حال پنجره‌های بسته کنید

با آنکه پول خوبی در فوتبال در حال گردش است اما همواره در فوتبال ایران، پرونده‌های حجیم انضباطی وجود دارد که گاه تا فیفا پیش می‌رود و با شکست نمایندگان فوتبال ما در مواجهه حقوقی، بسته می‌شود.

ریشه ماجرا در علاقه فراوان مدیران به عقد قراردادهای بین‌المللی است؛ جایی که مربی و بازیکن خارجی بدون نمره‌های فنی جذب می‌شوند و بعد از عملکرد ناخوشایند، کنار گذاشته می‌شوند. این بازیکنان و مربیان، در همان جدی عمل می‌کنند که سقف توانایی آنهاست؛ اما با وجود این کیفیت پایین، جذب می‌شوند تا واسطه‌ها به نان چرب برسند.

پایان کار کاملاً مشخص است. آنها به دلیل عملکرد فاجعه‌بار، با واکنش سرد جامعه فوتبال مواجه و به انزوا هدایت می‌شوند و در این بی‌توجهی، حقوقشان هم با پرداخت نمی‌شود یا با تأخیر واریز می‌شود.

واسطه‌هایی که این بازیکنان و مربیان را آورده‌اند، از پیش برای چنین موقعیتی آمادگی کامل دارند؛ چند تذکر کتبی به باشگاه و بلافاصله شکایت به فیفا.

این پرونده‌های متعدد که همگی با شکست فوتبال ما بسته می‌شوند، با مراقبت اولیه در جذب بازیکن و مربی خارجی و مراقبت ثانویه در پرداخت منظم حقوق، طبق بندهای قرارداد قابل کنترل است؛ اما مشخص نیست چرا این درد در فوتبال ما همچنان بی‌درمان مانده است.

مشخص نیست چرا مدیران با وجود پرونده‌های مشابه قدیمی، ترجیح می‌دهند پرونده‌های جدید بسازند و فوتبال ما را دچار چالش‌های بی‌دلیل کنند.

این پرونده‌ها در نهایت به بسته شدن پنجره تیم‌ها برای جذب بازیکن در نقل و انتقالات زمستانی و تابستانی منجر می‌شود تا تیم‌های ما دست‌بسته و بی‌دفاع بمانند.

کاش فوتبال ما مدیریت ممتاز، چشمان بیدار و نگاه هوشیاری داشت تا ریشه این ماجرا برای همیشه خشک می‌شد.

تمام این معادله ایراد دارد

درویش نمی‌تواند مدیرعامل تراکتور شود

در خبرها آمده بود رضا درویش در آستانه مدیرعاملی تراکتور است. این خبر آنقدر قاطعانه نوشته شده بود که همه خبرگزاری‌ها وارد بازی شدند و در میان خبرهای مهم خود، مطلبی در این‌باره نوشتند و گفتند. با کمی تحقیق پیرامون این خبر درمی‌یابیم ریشه‌ای در حقیقت وجود ندارد. در واقع، رضا درویش نمی‌تواند مدیرعامل تراکتور شود. به این دلایل دقت کنید:

۱- مشکل اصلی درویش در پرسپولیس چه بود؟ به عبارت ساده‌تر، هواداران پرسپولیس، درویش را برای چه گناهکار می‌دانستند؟

برای از دست دادن مهره‌های کلیدی، تعیین‌کننده و تأثیرگذاری مثل مهدی ترابی، علیرضا بیرانوند و دانیال

اسماعیلی‌فر. آنها اکنون در چه تیمی هستند؟ تراکتور. آیا پیوستن درویش به تراکتور معنایی خاص پیدا نمی‌کند؟ در زمان مدیریت درویش در پرسپولیس، یکی از بدترین و فاجعه‌بارترین دیدارهای دو تیم پرسپولیس و تراکتور در ورزشگاه آزادی برگزار شد. آن زمان، هواداران تراکتور، منشی مدیریتی درویش را دلیل اصلی آن بازی پراشیه دانستند. با وجود این و با این ذهنیت منفی هواداران آذری، آیا درویش می‌تواند به تراکتور برود؟

۲- بعد از انتقال بیرانوند به تراکتور، مصاحبه‌های تندی از سوی دو طرف انجام شد. حتی بیرانوند، اعضای هیأت مدیره باشگاه پرسپولیس (که درویش هم در میان آنها حضور داشت) را به دریافت شیرینی ۵ میلیاردی متهم کرد. درویش پرونده‌ای در حجم علیه بیرانوند تشکیل

تغییرات مدیریتی در تراکتور
الیاسی فعلاً همه‌کاره شد

خداحافظی غیرمنتظره آقای مدیر عامل

با جدایی مظفری‌زاده، فعلاً الیاسی به عنوان رئیس هیأت مدیره، امورات باشگاه را پیگیری می‌کند، اما حرف و حدیث‌های زیادی درباره حضور رضا درویش مدیرعامل سابق پرسپولیس در باشگاه تراکتور به عنوان مدیرعامل وجود دارد و به نظرمی‌رسد قبل از شروع بازی‌ها درویش سکان تراکتور را به دست بگیرد. هرچند هنوز خبر قطعی منتشر نشده ولی با توجه به اتفاقات چندروز گذشته و البته عملکرد درویش در کسوت مدیریتی به نظرمی‌رسد او روی صندلی مظفری‌زاده خواهد نشست.

او نباید برمی‌گشت

مظفری‌زاده چرا برگشت؟... چرا رفت؟

سعید مظفری‌زاده یکی از بی‌حاشیه‌ترین عناصر فوتبال ماست. او زمان دآوری هم چنین شخصیتی داشت. حتی یک مصاحبه تکان‌دهنده، حاشیه‌ای و جنجالی از مظفری‌زاده ندیده‌ایم. مسیر دآوری را بی‌صدا طی کرد تا به بازی خداحافظی برسد؛ مسابقه‌ای که برنده نداشت تا همه چیز همان‌طور ثبت شود که او می‌خواهد.

داور بازنشسته فوتبال ما زمانی به خارج از کشور رفت تا روند درمان همسرش را پیگیری کند. بازگشت او اما با انتخابی

عجیب همراه بود. او جای هوشنگ نصیرزاده دوست صمیمی‌اش را در باشگاه تراکتور گرفت و مدیران باشگاه شد؛ اما روحیات او با فعالیت باشگاهی هماهنگی چندانی نداشت. او توانست در اولین تجربه مدیریتی‌اش، تراکتور را قهرمان کند... و بلافاصله پس از این قهرمانی از سمت خود کناره‌گیری کرد.

همه تحلیل‌های اولیه پس از این استعفا، به این سمت رفت که او می‌خواهد همسرش را به شمال کشور ببرد تا در مسیر درمان او مشکلی ایجاد نشود.

زمان زیادی نگذشت که اعلام شد مظفری‌زاده با باشگاه تراکتور بازگشت. این خبر دوم، بی‌تحلیل ماند چون کمتر کسی می‌توانست حدس بزند مدیر باشگاه تراکتور که به آن دلیل رفته بود، چرا از تصمیم خود منصرف شده است. مظفری‌زاده در هیچ یک از ماجراهای تراکتور نه مصاحبه کرد، نه موضعی گرفت و نه وارد دعوا شد؛ از حاشیه‌های فراوان شجاع در بزد، بازی پرسپولیس-تراکتور، دعواهای مرتبط با آن و حتی اتفاقاتی که در این میان برای خداداد عزیزی

می‌افتاد. طبیعی است که مظفری‌زاده نمی‌تواند برای طولانی مدت در این باشگاه مدیریت کند. در حقیقت مظفری‌زاده همان بار اول که استعفا داد، باید می‌رفت چون مشخص بود که بازگشت او نمی‌تواند دوام زیادی داشته باشد. داور قدیمی فوتبال ما حالا تحت هیچ شرایطی نباید از تصمیم خود منصرف شود و پذیرش سریع استعفا از سوی باشگاه تراکتور هم ثابت می‌کند که این رابطه، دیگر عاشقانه نیست و منطقی است اگر ادامه پیدا نکند.

شوک به یحیی: خبری از جذب بازیکن جدید نیست

با تغییرات مدیریتی در فولاد، یحیی گل محمدی لیست ۹ نفره را در اختیار باشگاه گذاشت که بعد‌ها حتی به ۱۱ یا ۱۲ بازیکن هم افزایش یافت؛ لیستی که قرار بود فولاد را برای نیم فصل دوم به تیمی پرقدردتر تبدیل کند. نخستین ورودی این فهرست، منتوس کاستا بود؛ وینگر مهاجم برزیلی ازان و دم دست که پس از فسخ قراردادش با مس رفسنجان به فولاد پیوست. اخیراً رسیده نشان می‌دهد تلاش‌ها و برای جذب دیگر گزینه‌های مدنظر کادر فنی بی‌نتیجه مانده و فعلاً خبری از خرید جدید نیست.

پیش بازی

ایران - ازبکستان ۳:۱۷

امیدها به دنبال بلیت سعود: به وقت انتقام

پس از عملکرد نسبتاً قابل قبول تیم ملی امید کشورمان در نخستین بازی خود از رقابت‌های جام ملت‌های زیر ۲۳ سال آسیا، ایران در دومین بازی خود به مصاف یکی از قدرت‌های سال‌های اخیر فوتبال پایه در آسیا یعنی ازبکستان خواهد رفت؛ تیمی که در این رده سنی، طی دو دوره اخیر نایب‌قهرمان آسیا شده و همین عملکرد فوق‌العاده در فوتبال پایه باعث شده تا فوتبال ازبکستان با رشد قابل توجهی در سال‌های اخیر روبه‌رو شود و ملی این کشور با میانگین سنی مناسب، برای نخستین بار راهی جام جهانی شود. حالا ایران پس از تساوی بدون گل مقابل کره جنوبی، به مصاف ازبکستان خواهد رفت که با یک تیم متفاوت نسبت به دوره‌های گذشته، در نخستین بازی خود توانست با نتیجه سه بر دو تیم لبنان را از پیش رو بردارد و حالا به دنبال قطعی کردن صعود خود در جدال با ایران خواهد بود. ایران در نخستین بازی مقابل کره جنوبی، نشان داد که با رویکردی مالکی‌ت محور و کنش‌گرا و مبتنی بر گردش توپ در زمان بازیسازی یا به میدان گذاشته و بویژه در نیمه نخست، نشان داد که با وجود اردوهای دیرنگام و بازی‌های تدارکاتی کم تعداد، توانسته به هماهنگی نسبتاً خوبی برسد. از این رو می‌توان به دو بازی آینده برای یک نتیجه متفاوت در این دوره از رقابت‌های جام ملت‌های زیر ۲۳ سال فوتبال آسیا امیدوار بود. هرچند که در نیمه دوم با پرس از بالای کره جنوبی و بازی جسورانه‌تری که این تیم انجام داد، ایران توانست در نیمه دوم به اندازه نیمه اول روی بازی تسلط پیدا کند. مشکل ایران در بازی اول، ایجاد موقعیت‌های نه‌چندان متعدد بود که این موضوع باید برای گلزنی در دیدار با ازبکستان رفع شود. مسعود مجبی، تنها مصدوم ایران در بازی اول مقابل کره جنوبی بود که طبق ارتباطات ما با اردوی تیم امید، مشکلی برای همراهی شاگردان روانخواه در این بازی ندارد و ممکن است صرفاً به دلیل استراحت، در این بازی نیمکت‌نشین باشد. راوشان حیدروف سرمربی تیم امید ازبکستان پس از پیروزی مقابل لبنان درباره تقابل با ایران گفت: «بازی بعدی مقابل ایران خواهد بود و قطعاً مسابقه سخت‌تری در پیش داریم. این دیدار فرصت خوبی است تا اشتباهات بازی اول را اصلاح کنیم. بازی ایران مقابل کره جنوبی را به دقت تحلیل خواهیم کرد. امیدوارم اشتباهات ساده و بچگانه‌ای که امروز مرتکب شدیم، در بازی مقابل ایران تکرار نشود. ما در بازی بعدی هم به امتیاز نیاز داریم و از همین حالا روند آماده‌سازی و ریکاوری بازیکنان را آغاز کرده‌ایم.» بازی‌های اخیر ایران و ازبکستان در این رده سنی، معمولاً با ناکامی تیم امید کشورمان همراه بوده و درست مانند دیدار با کره جنوبی، ایران برای کسب امتیاز از این بازی نیاز به طلسم‌شکنی دارد. در پنج بازی اخیر دو تیم در این رده سنی، ازبکستان به ۳ پیروزی و ۲ تساوی دست پیدا کرده است، که البته ایران سال‌هاست نتوانسته ازبکستان را در این رده سنی شکست دهد. آخرین بار، تیم ملی امید ازبکستان در مقدماتی جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۴ تیم رضا عنایتی را شکست داد؛ نتیجه‌ای که باعث عدم راهیایی ایران به جام ملت‌های آسیا و از دست رفتن فرصت حضور در المپیک ۲۰۲۴ پاریس شد و حالا دیدار با ازبکستان برای تیم ملی امید کشورمان، به منزله یک نبرد انتقامی خواهد بود.